

Fylland, og Nr. 7: Om Udvidelsen af Hundested Havn. Jeg vil gerne tage alle disse Spørgsmaal om Havneanlæg og Fiskere under eet. Det er jo et Spørgsmaal, som Aar for Aar faar større Betydning, at skaffe vore Fiskere ordentlige Havne. Enhver, der kender en lille Smule til Fiskeriets Udvidelse paa de forskellige Fiskepladser, veed jo, hvad Betydning det har, og hvori den Forandring bestaar, der er sket med Fiskeriet nu, imod som det var for en 20—30 Aar siden og mere. I ældre Tid etablerede Fiskerne sig paa Steder, hvor det nu tilfødigt passede dem, og navnlig paa Steder, hvor det var muligt for dem at trække deres smaa Fartøjer op paa Stranden og saa komme til Søs med dem under gunstige Forhold. Man er ogsaa af og til paa sine Steder gaaet over til, som f. Eks. ved Hundested, at bygge Smaahavne, hvor mulig disse smaa Baade kunne ligge beskyttede og altsaa Fiskerne slippe for at trække dem paa Land. Men vi vide allesammen, at nu foregaar Fiskeriet, og navnlig det, som har nogen økonomisk Betydning, med en helt anden Slags Fartøjer. Jeg skal saaledes nævne, at medens der i Frederikshavn — en af vore største Fiskepladser — tidligere vist ikke hørte andre Fiskefartøjer hjemme end nogle smaa Baade og Dampbåser, der ikke fiskede selv, men købte deres Varer af disse Baade og saa sejlede til Kjøbenhavn med dem, hører der nu hjemme der omtrent 100 kutterriggede store Fartøjer, hvis Bekostning vel omtrent kan sættes til 8 à 10,000 Kr. for hver. Der er endvidere sket den Forandring, at i de senere Aar er hvert af disse Fartøjer blevet forsynet med Dampkraft til at trække sine Fiskeredstaber op af Søen med, hvad der koster for hver, efter hvad der er mig opgivet, 1,800 Kr., og de ere nu ved at gaa over til ogsaa at bruge Damp som Drevkraft. Det viser, hvad det er for Fartøjer, vore Fiskere have Brug for, og at hele det gamle Fiskeri ved Baade, der trækkes op paa Kysten, er ved at gaa bort, og at det er nødvendigt, for at vi kunne drive Fiskeri, at kunne skaffe Tilflugtssteder for de nogenlunde store Fartøjer, som nu gaa paa Fiskeri. Jeg veed, at der er anstillet Undersøgelser, og at man har fra Administrationens Side haft sin Opmærksomhed stadig henvendt paa dette Punkt, men jeg vil i den Anledning tillade mig at spørge den højtærede Minister, om vi ikke snart kunne faa noget at vide om Resultatet af den Kommissions Arbejder, der har været nedsat med Hensyn til Undersøgelsen af Forholdene paa Vestkysten. Saa vidt jeg veed, er denne Kommission ikke kommet til

noget for Fiskerne gunstigt Resultat; men hvad enten det er gunstigt eller ugunstigt, hvad enten Beretningen gaar ud paa, at det vil blive let eller vanskeligt eller umuligt, billigt eller kostbart at anlægge en for dem brugelig Havn paa Vestkysten, saa lad os saa at vide, hvad Resultat man er kommet til, hvilken Indstilling Kommissionen giver om Havneanlæg paa det ene og det andet Sted, hvilke Oplysninger den har faaet, om det ene Sted har større eller mindre Fortrin fremfor det andet, saaledes at alle disse Oplysninger, den Bedømmelse, hele den Kritik, som Kommissionen har fundet sig foranlediget til at give, kan komme til at foreligge til offentlig Behandling. Jeg kan meget godt forstaa, at den højtærede Minister ikke her vil forelægge et Forslag om Anlæg af en Havn, hvis hans sagkyndige ikke støtte det, hvis de mene, det er ugørligt eller uforholdsmæssig kostbart. Men lad os saa at vide, hvorfor de ikke ville det, hvorfor de mene det. Lad alle andre, som ikke ere sagkyndige eller muligvis have anden Sagtyndighed til deres Raadighed end den, der staar til den højtærede Ministers, saa Velighed til at udtale sig saaledes, at vi kunne faa Forklaring paa hele det Spørgsmaal, hvis Betydning vokser Aar for Aar. Tidligere synes Forholdet at have været det her i Landet, at Fiskerne jævnlig, ja næsten altid, kunde drive et ret indbringende Fiskeri langs med vore Kyster; men det Forhold synes at tage af. Lige saa sikkert som Fartøjerne vokse i Omfang, lige saa sikkert synes det, at det Fiskeri, der drives umiddelbart op til vore Kyster, bliver sjældnere og sjældnere og giver sjældnere og sjældnere et godt Udbytte. Enhver af os, der kender Forholdene paa Vestkysten eller ved Skagen og der omkring fra ældre Tid, veed, at der lige ved Kysten kunde gaa enormt store Mængder af Fisk, som det kun kostede meget lidt Arbejde og meget tarvelige Redstaber at trække i Land; men vi vide ogsaa, at de Perioder, der ligge imellem saadanne Fiskemængders Komme, blive længere og længere, og at intet Fiskerleje, ja ikke en Gang en enkelt Families Eksistens kan baseres paa den Mulighed en Gang imellem at faa et saadant stort Fiskeri. De maa have Afgang til daglig godt Fiskeri, og det er der ude i de omgivende Have, Rattegattet og Nordspøen, naar blot Fiskerne have Fartøjer, der kunne gaa derud — og dem kunne de skaffe sig selv, det have de vist — og Havne, hvor de kunne komme ind, og det er dem, som vi om muligt skulle skaffe dem. Jeg veed meget godt, at Forholdene paa Vestkysten ere ganske overordentlig vanskelige, men jeg veed